

Sygn. akt I C 225/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **M. S.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - (...) w K.**

o zapłatę zadośćuczynienia

1. oddała powództwo,
2. odstępuje od obciążania powoda M. S. kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 225/15

UZASADNIENIE

W dniu 17.04.2015 r. wpłynął do tutejszego Sądu pozew M. L.(aktualnie S.) przeciwko Skarbowi Państwa- (...)w K.o zapłatę kwoty 10.000,00 zł. Uzasadniając swoje żądanie M. S.podał, że od pół roku choruje na chorobę skóry niewiadomego pochodzenia, którą zaraził się w (...)w K.. Od pół roku lekarze, dermatolodzy testują na nim maści, które w ogóle nie działają, zaś maści, które powód kupował za pomocą rodziny, przynosiły poprawę, tylko na chwilę. Pozwany zwlekał z przyjazdem dermatologa, proces leczenia powoda trwa pół roku, jego skóra wygląda jak „poparzona”. Powód wskazał, że z uwagi na brak zapewnienia specjalistycznego leczenia ze strony pozwanego żądana kwota jest adekwatna ze względu na czas choroby (6 miesięcy).

Pozwany (...) w K., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenia powództwa oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Ustosunkowując się do stanowiska powoda, pozwany wskazał, że powód był leczony właściwie, w tym na schorzenia skórne, na co wskazują zapisy w jego dokumentacji medycznej tj. : w lutym 2014 r. powód otrzymał F.lek przeciwgrzybiczy tabletki, C.krem przeciwgrzybiczy, w marcu 2014 r. F.50 mg tabletki przeciwgrzybicze, C.krem przeciwgrzybiczy, w kwietniu i maju 2014 r. T.krem przeciwgrzybiczy i przeciwdrożdżakowy, w lipcu 2014 r T.krem przeciwgrzybiczy i przeciwdrożdżakowy, w styczniu 2015 r. F.i T.krem przeciwgrzybiczy i przeciwdrożdżakowy, w lutym 2015 r. wydano powodowi lek własny - maść przeciwgrzybiczą P., w marcu 2015 r. C.krem przeciwgrzybiczy i T.krem przeciwgrzybiczy i przeciwdrożdżakowy, w kwietniu 2015 r. T.krem przeciwgrzybiczy, C.krem przeciwgrzybiczy.

Nadto powód w czasie pobytu u pozwanego był leczony na nadciśnienie, psychiatrycznie i stomatologicznie.

W piśmie procesowym z dnia 21.09.2015 r. (k.20) powód poza powtórzeniem wcześniej przywołanych zarzutów, rozszerzył żądanie pozwu z kwoty 10.000 zł do kwoty 20.000 zł.

W piśmie procesowym z dnia 06.06.2016 r. (k.124) powód polemizował z opinią biegłej dermatolog. Powód podniósł, że z opinii wynika, że wobec braku poprawy stanu skóry na skutek stosowania leków przeciwgrzybiczych, należało go wcześniej skierować na konsultację dermatologiczną. Powód wskazał, że nie wyraził zgody na dalsze leczenie dermatologiczne oraz proponowane leczenie szpitalne w warunkach izolacji więziennej. Powód podniósł, że pozwany odmówił wnioskowi powoda o przeprowadzenie u niego badań mykologicznych zmian skórnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S.(wcześniej L.) w przeszłości był sądownie karany i skazywany na karę pozbawienia wolności. W dniu 25.10.2011 r. powód został przyjęty do (...)w S., następnie przebywał w kolejnych zakładach karnych, w tym w (...) w K.w dniach : 22.02.2013 r. - 12.03.2013 r. oraz od 28.05.2013 r.

Dowód: informacja o pobycie powoda w placówkach penitencjarnych-k.31

W trakcie pobytu w (...)w K.powód był leczony na nadciśnienie tętnicze, psychiatrycznie, stomatologicznie oraz dermatologicznie. W ambulatorium pozwanego pomocy w problemach zdrowotnych powoda, w tym tych o charakterze dermatologicznym, udzielał lekarz P. D.. Wizyty powoda u lekarza były regularne, miały miejsce przeciętnie raz na miesiąc. Lekarz wydawał powodowi maści i tabletki przeciwgrzybicze i przeciwdrożdżakowe (C.krem, F.50 mg tabletki przeciwgrzybicze, T.krem, F.). W drugiej fazie leczenia u pozwanego, powód korzystał również z konsultacji specjalistycznych dermatologa. Był trzykrotnie wożony do dermatologa spoza (...). U powoda przeprowadzono badanie w kierunku HIV, było ujemne.

Dowód: książka zdrowia osadzonego k. 33- 73

zeznania św. P. D. k. 88

zeznania powoda k. 76-77

Biegła sądowa z zakresu dermatologii J. B. po zbadaniu powoda i zapoznaniu się z jego dokumentacją medyczną, po analizie dokumentacji medycznej powoda, opisów zmian skórnych oraz leczenia wskazała, że stosowana terapia była właściwa, ponieważ występujące zmiany o takim charakterze i lokalizacji w początkowym okresie mogły nasuwać podejrzenie grzybicy skóry gładkiej. Powód był kilkakrotnie konsultowany dermatologicznie. Zalecane leki przez lekarza sugerują, że występujące zmiany skórne zostały przez niego zdiagnozowane jako nawracające zmiany alergiczne (brak rozpoznania w zapisach konsultacji dermatologicznych). Po zastosowaniu leczenia następowała poprawa w zakresie zmian skórnych, część zmian ustąpił całkowicie, o czym świadczą występujące przebarwienia pozapalne. Biegła po jednorazowym badaniu powoda nie zdiagnozowała schorzenia, ale na podstawie wywiadu i aktualnego wywiadu klinicznego skłaniała się ku rozpoznaniu wyprysku rozsianego mającego podłoże alergiczne lub niealergiczne wywołanego przez nieznaną, alergen czy też inne substancje o działaniu drażniącym. Biegła wskazała, że dla rozpoznania schorzenia wskazana byłaby szersza diagnostyka specjalistyczna (np. na oddziale dermatologicznym), na co obecnie powód nie wyraża zgody. Zmiany skórne w przebiegu wyprysku czy też innych zmian alergicznych, mogą mieć charakter przewlekły i nawrotowy, szczególnie przy braku wiedzy na temat czynnika wywołującego. Leczenie tego typu zmian wymaga systematyczności i okresowych kontroli specjalistycznych.

W ocenie biegłej, stosowane leczenie zarówno w początkowym okresie przy podejrzeniu grzybicy skóry jak i w późniejszym okresie, w którym stosowano leki zalecone przez lekarza dermatologa było właściwe. Biegła wskazała, że wobec braku poprawy zmian skórnych przy stosowaniu leczenia przeciwgrzybiczego należało wcześniej skierować powoda na konsultację dermatologiczną.

Dowód: opinia biegłej dermatolog k. 115-117

Sąd zważył, co następuje;

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Oddana Sądowi do rozpoznania sprawa oscylowała wokół zagadnienia zadośćuczynienia w razie naruszenia dobra osobistego- art. 448 k.c.w zw. z art. 24 § 1 k.c.

Sąd ukształtował swoje przekonanie co do istoty sprawy, na podstawie wszystkich zebranych w toku procesu dowodów, ocenionych swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

Najistotniejszym źródłem dowodowym, z którego Sąd powziął wiedzę o przebiegu leczenia powoda u pozwanego, były dowód z dokumentu w postaci książki zdrowia osadzonego oraz opinii biegłej dermatolog. Równie istotne znaczenie należało przypisać dowodowi osobowemu, a to zeznaniom świadka P. D. – lekarza zatrudnionego u pozwanego.

Po analizie powyższych dowodów Sąd ustalił, że podniesione przez powoda przeciwko (...) w K.twierdzenia i zarzuty są bezzasadne.

Dowody przeprowadzone przed Sądem okazały się przeczyć stanowisku powoda. Zarówno dowody zaoferowane Sądowi przez stronę pozwaną (przesłuchanie św. p. D.), jak również dowód, którego przeprowadzenia domagał się powód (opinia dermatologa), wskazują, że w czasie jego pobytu w (...) w K., nie doszło do naruszenia przez pozwanego jego dobra osobistego w postaci zdrowia. Dokumentacja medyczna powoda oraz opinia biegłej sądowej wskazują jednoznacznie, iż w toku osadzenia powoda w tej placówce, były podejmowane regularnie działania, które miały zapewnić powodowi odpowiednie warunki lecznicze. Działania te zostały potwierdzone przez świadka P. D., który w toku zeznań przed Sądem potwierdził wnioski, które wynikały z przedłożonych przez stronę pozwaną dokumentów leczenia powoda. Lekarz wydawał powodowi maści i tabletki przeciwgrzybicze i przeciwdrożdżakowe takie jak: C.krem, F.50 mg tabletki przeciwgrzybicze, T.krem, F.. W drugiej fazie leczenia pozwany zapewnił powodowi również konsultacje specjalistyczne dermatologa; powód był trzykrotnie wożony do dermatologa spoza Aresztu Śledczego.

Opinia sądowa biegłej dermatolog potwierdziła, że powód miał u pozwanego zapewnioną pomoc medyczną i że pomoc ta była prawidłowa. Biegła wskazała, że po zbadaniu powoda i po analizie jego dokumentacji medycznej, opisów zmian skórnych oraz leczenia, stosowana u powoda terapia była właściwa. Występujące u powoda zmiany z uwagi na ich charakter i lokalizację w początkowym okresie mogły nasuwać podejrzenie grzybicy skóry gładkiej. Po zastosowaniu leczenia przeciwgrzybiczego następowała poprawa w zakresie zmian skórnych u powoda, a część zmian ustąpił całkowicie. Biegła z uwagi, że badanie powoda było jednorazowe, nie zdiagnozowała schorzenia, ale na podstawie dokumentacji medycznej i wywiadu klinicznego powoda podała, że skłania się ku rozpoznaniu wyprysku rozsianego mającego podłoże alergiczne lub niealergiczne wywołanego przez nieznaną alergien czy też inne substancje o działaniu drażniącym. Biegła podała, że dla rozpoznania schorzenia konieczna jest szersza diagnostyka specjalistyczna powoda na oddziale dermatologicznym, na co ten nie wyraża zgody. Reasumując swoje stanowisko biegła wskazała, że stosowane leczenie powoda u pozwanego, zarówno w początkowym okresie przy podejrzeniu grzybicy skóry jak i w późniejszym okresie, w którym stosowano leki zalecone przez lekarza dermatologa , było właściwe.

Wszystkie przeprowadzone w toku sprawy dowody są ze sobą spójne, oraz konsekwentne. W sposób zupełny pozwalają powziąć informacje o faktach istotnych dla sprawy, dokonać ich kwalifikacji prawnej, aż w końcu rozstrzygnąć o żądaniu pozwu. Warte podkreślenia jest również, że powód nie skierował przeciwko powyższym dowodom konkretnych zarzutów, co do ich prawdziwości.

Przechodząc do prawnych aspektów żądania pozwu. Powód zarzucił pozwanemu naruszenie jego dóbr prawnie chronionych w postaci jego zdrowia. W myśl art. 23 k.c. » Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach «.

Równocześnie jak wynika z treści przepisu art. 24 § 1 k.c.» Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny«. Przepisem, do którego odwołuje się powyższa regulacja w zakresie zadośćuczynienia jest art. 448 k.c. Przepis ten stanowi, iż: » W razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Przepis art. 445 § 3 stosuje się «.

Sytuacja prawna osób pozbawionych wolności (skazanych, tymczasowo aresztowanych) uregulowana jest przede wszystkim w sposób ogólny w ustawie z dnia 6 czerwca 1997r.-Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90, poz. 557 ze zm. dalej-„k.k.w.”). Ustawodawca wydał ponadto szereg aktów wykonawczych rangi rozporządzenia, które uszczegóławiają i precyzują te zagadnienia np. rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności (Dz. U. 2003 r. Nr 152 poz. 1493) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania tymczasowego aresztowania (Dz. U. 2003 r. Nr 152 poz. 1494). Te akty prawne już precyzyjnie określają całokształt funkcjonowania więźniów na terenie jednostki penitencjarnej, opisując wszystkie rygory jakim oni podlegają. Rozporządzenia wymieniają więc uprawnienia i obowiązki osadzonych oraz z drugiej strony wskazują jakie czynności podejmują wobec nich funkcjonariusze i pracownicy służby więziennej. Podobny charakter ma rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. 2004 r. Nr 15 poz. 142).

Zdaniem Sądu nie doszło do naruszenia przez pozwanego dobra osobistego powoda w postaci jego zdrowia. Z ustaleń Sądu wynika, że powód regularnie korzystał z świadczeń zdrowotnych. Był intensywnie badany i leczony pod kątem dolegliwości dermatologicznych, w tym poza zakładem karnym przez lekarza dermatologa

Twierdzenia powoda o naruszeniu przez (...) w K.jego dóbr osobistych w postaci zdrowia poprzez nieprawidłowe leczenie nie są usprawiedliwione w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Nade wszystko należy zwrócić uwagę powoda, że zdaje się on nie dostrzegać, iż odbywanie kary pozbawienia wolności implicite jest obciążone określonym reżimem prawnym prawa, a przez to wiąże się z dolegliwościami. Najprostsze czynności dnia codziennego ze względu na specyfikę miejsca, w którym powód przebywał i charakter jego pobytu, obwarowane są pewnymi rygorami prawnymi, które nie mogą pozostać niezauważone.

Powód nie uskarżał się w trakcie pobytu w (...)w K.na swoje warunki bytowe, czy higieniczne. Nie był zadowolony jedynie z udzielanej mu pomocy medycznej, co pozostawało jednakowoż w związku z faktem, iż lekarze jego zdaniem nie potrafili postawić prawidłowej diagnozy jego stanu zdrowia. Równocześnie sam powód odmówił jego diagnostyki na oddziale dermatologicznym przy zakładzie karnym. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika że służba zdrowia w Areszcie Śledczym w funkcjonuje w sposób właściwy, a sam fakt niezadowolenia z niej powoda nie może przesądzać o wadliwej ocenie opieki zdrowotnej, która jest przez nią udzielana. Warto podkreślić, iż w warunkach wolnościowych istnieje również niedogodności związane z korzystaniem z niej np. konieczność rejestracji do lekarza, oczekiwania na wizytę, tym bardziej do lekarzy specjalistów. Można spotkać się również z stanowiskiem lekarza, który odmawia przeprowadzenia zbędnego badania, bądź też nie jest w stanie postawić diagnozy.

Mając powyższe na względzie, Sąd oddalił powództwo w całości.

W niniejszej sprawie Sąd nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego mimo, że wnosił o to pozwany, a powód przegrała proces. Sąd zrobił to w oparciu o treść art. 102 k.p.c. , zgodnie z którym to przepisem w wypadkach

szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd mając na uwadze całokształt niniejszej sprawy, stan majątkowy powoda oraz jego trudną sytuację życiową będącą skutkiem jego izolacji w zakładach penitencjarnych uznał, że obciążenie powoda kosztami procesu byłoby nieracjonalne.